

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51Cpr/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213202371
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1213202371.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľa: Fond na podporu vzdelávania (predtým Študentský pôžičkový fond), IČO: 31 784 623, so sídlom Panenská 29, 811 03 Bratislava, zast.: AENEA Legal s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti odporkyňi: U.. R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, XXX XX Q., zast.: JUDr. Peter Vačok, advokát, so sídlom Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 8 827,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 8.827,15 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 8.827,15 € od 14.12.2012 do zaplatenia a náhradu iných trov konania v sume 1 059,- € a trov právneho zastúpenia v sume 4.715,82 € právnenému zástupcovi navrhovateľa AENEA Legal s.r.o. a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 21.12.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 8.827,15 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

V návrhu uviedol, že je právnickou osobou zriadenou osobitným zákonom č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde, ktorej činnosťou je poskytovanie pôžičiek študentom vysokých škôl. Štatutárnym orgánom fondu je od 01.05.2012 U.. U. B..

Odporkyňa bola v období rokov 2008-2012 členom rady Fondu. Členstvo v rade Fondu je čestné. Člen rady Fondu nemôže byť zamestnancom Fondu. Navrhovateľ má za to, že z charakteristiky funkcie člena rady Fondu vyplýva, že ak tento člen vykonáva činnosť pre Fond, nie je oprávnený prijať odmenu za jej výkon.

Napriek uvedenému s poukazom na zákon č. 311/2001 Z.z. (Zákonník práce) navrhovateľ ako zamestnávateľ konajúci prostredníctvom bývalého štatutárneho orgánu a odporkyňa ako zamestnanec uzatvorili nasledujúce Dohody o vykonaní práce:

- 1.) Dohodu zo dňa 11.03.2010, ktorej predmetom bolo rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 na podmienky Fondu na zasadnutie konané dňa 16.03.2010; dohodnutá odmena vo výške 165,43 eur,
- 2.) Dohodu zo dňa 19.04.2010, ktorej predmetom bola príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na zasadnutie konané dňa 22.04.2010; dohodnutá odmena vo výške 165,43 eur,
- 3.) Dohodu zo dňa 14.06.2010, ktorej predmetom bola príprava návrhu na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov a to vo období od 15.06.2010 do 29.06.2010; dohodnutá odmena vo výške 4 000,- eur,
- 4.) Dohodu zo dňa 20.10.2010, ktorej predmetom bola príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej

VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného; dohodnutá odmena vo výške 165,43 eur,

5.) Dohodu zo dňa 15.12.2010, ktorej predmetom bola príprava návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spoplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku; dohodnutá odmena vo výške 165,43 eur,

6.) Dohodu zo dňa 17.12.2010, ktorej predmetom bola príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone po novele súvisiacich zákonov v období od 20.12.2010 do 31.12.2010; dohodnutá odmena vo výške 4 000,- eur a

7.) odmena vo výške 165,43 eur vyplatená dňa 29.04.2011 na základe Dohody o vykonaní práce.

Na základe vyššie uvedených Dohôd boli v prospech odporkyne vyplatené finančné prostriedky v celkovej výške 8.827,15 eur.

Z obsahu dohôd vyplýva, že každé plnenie, ktoré odporkyňa poskytla navrhovateľovi jednoznačne súvisí s pôsobením odporkyne v rade fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti rady fondu (§4 písm. b) zákona), a preto má navrhovateľ za to, že odporkyňa nebola oprávnená za tieto plnenia prijať odmenu, nakoľko výkon jej funkcie v rade Fondu bol čestný.

Navrhovateľ sa domnieva, že zmluvné strany Dohody uzatvárali tieto Dohody za iným účelom ako je uvedené v ich predmete. Dohoda o vykonaní práce je osobitný druh zmluvy, ktorou sa zakladá pracovno-právny vzťah medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Dohodu o vykonaní práce uzatvára zamestnanec a zamestnávateľ. Navrhovateľ ako zamestnávateľ a odporkyňa ako zamestnanec a zároveň člen Rady Fondu neboli oprávnení uzatvoriť dohodu o vykonaní práce v zmysle Zákonníka práce. Tieto dohody boli uzatvorené v rozpore s § 3 ods. 8 Zákona a výslovne odporujú jeho zneniu, preto sú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

Finančné prostriedky boli navrhovateľom odporkyni vyplatené na základe vyššie uvedených neplatných dohôd, preto sa odporkyňa na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatila a je povinná vrátiť prijaté finančné plnenie navrhovateľovi. Navrhovateľ naopak nemá povinnosť voči odporkyni vrátiť poskytnuté plnenia, nakoľko z charakteru týchto plnení vyplýva, že boli realizované v rámci výkonu funkcie člena rady Fondu.

Súd vydal v predmetnej veci platobný rozkaz, voči ktorému odporkyňa dňa 21.03.2013 v zákonnej lehote podala odpor, v ktorom uviedla, že návrh navrhovateľa považuje za nedôvodný, jeho tvrdenia sú v rozpore s právnymi predpismi a skutkovým stavom. Je pravdou, že odporkyňa pôsobila ako člen rady fondu. V § 4 zákona č. 200/1997 Z.z. vymenúva pôsobnosť rady fondu, pričom táto pôsobnosť patrí do oblastí rozhodovacej a schvaľovacej. Členovia fondu nemali žiadne povinnosti v oblasti realizácie činností podľa potrieb fondu. Navyše zákon definuje v § 5 negatívnym spôsobom, kto môže byť v tomto prípade členom rady fondu. Toto ustanovenie zákona nedefinuje neplatnosť pracovnoprávneho vzťahu v prípade kolízie s členstvom v rade fondu. To znamená, že zamestnanec fondu nemohol byť menovaný do rady fondu a dozornej rady. Neznamená to však, že člen rady fondu nemôže platne uzavrieť s fondom pracovnú zmluvu. Bol by to dôvod na jeho odvolanie ako člena rady fondu, ale na platnosť uzavretej dohody (pracovnoprávneho vzťahu) to nemá žiadny právny význam.

Navyše zákonodarca mal v ustanovení § 5 zákona na mysli len pracovnoprávny vzťah založený pracovnou zmluvou a takto to bolo aj vtedajším riaditeľom fondu chápané.

Vzhľadom na to, že fondu vznikla potreba činnosti a prác, ktoré nespádali do pôsobnosti rady a neboli pokryté pracovnými zmluvami so zamestnancami fondu, z toho dôvodu riaditeľ fondu odporkyňu aj ďalších členov rady fondu a dozornej rady požiadal podľa potreby o zabezpečenie vykonania potrebných prác. Riaditeľ fondu po porade s auditorom uzavrel s odporkyňou niekoľko dohôd o vykonaní práce a po vykonaní prác odporkyňou tejto bola vyplatená odmena, ktorú v dobrej viere prijala.

Neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby sa navrhovateľ domáhal vrátenia neoprávneného majetkového prospechu, nakoľko žiaden takýto neoprávnený prospech nevznikol. Zároveň poukazuje odporkyňa na § 17 Zákonníka práce, najmä na ods. 3, v zmysle ktorého nemôže byť neplatnosť právneho úkonu zamestnancovi na ujmu, ak ju nespôsobil. V tejto súvislosti odporkyňa poukazuje na § 222 ods. 6 Zákonníka práce. Navyše každý rok bol vykonávaný audit fondu a nikdy nebolo zistené pochybenie pri nakladaní s prostriedkami fondu.

Zároveň odporkyňa na pojednávaní vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k jednotlivým vyplateným sumám, s výnimkou sumy 134,- eur, ktorá bola vyplatená dňa 29.04.2011, okrem tejto čiastky, vzhľadom na to, že návrh bol súdu doručený dňa 21.12.2012, považuje odporkyňa všetky nároky, ktorých vydania sa navrhovateľ domáha, za premlčané.

Odporkyňa vo svojej výpovedi pred súdom ďalej uviedla, že úlohy rady fondu patria do oblasti rozhodovacej a schvaľovacej, pričom tieto vyplývajú priamo z ustanovenia § 4, písm. a) zákona č. 200/1997 Z.z.. Odporkyňa bola tak členkou rady fondu ako aj dozornej rady, ktorá má vo vzťahu k fondu kontrolné funkcie. Odporkyňa si svoje povinnosti, ktoré jej vyplývali zo zákona a štatútu buď rady fondu alebo dozornej rady, riadne plnila, pravidelne sa zúčastňovala všetkých zasadnutí. Pôsobenie vo fonde brala ako česť, pričom toto pôsobenie sa spájalo s jej dlhoročnými skúsenosťami, ktoré nadobudla v súvislosti s jej zamestnaním. Od roku 1984 je zamestnancom P., pričom od roku 1996 je kancelárkou P. a vedúcou útvaru vzdelávania. Keďže riaditeľ fondu nemal pri plnení niektorých úloh s kým spolupracovať, najmä v otázkach odborných, oslovil odporkyňu a niektorých ďalších členov rady fondu, či by mu nemohli v tejto oblasti pomôcť.

Pokiaľ ide o jednotlivé dohody a ich obsah, odporkyňa uviedla, že prvá dohoda zo dňa 11.03.2010 sa týkala implementačnej správy, ktorú bolo potrebné naštudovať, nakoľko bolo potrebné zistiť aké sú výklady pripravovaných reforiem v školskom roku 2008-2010. Odporkyňa sa musela oboznámiť s touto správou, ktorá mala viac ako 50 strán, pričom sa musela zamerať najmä na otázky v oblasti vzdelávania, sociálne otázky a otázky zamestnanosti a musela zistiť, čo to bude obnášať vo vzťahu k činnosti fondu.

Pokiaľ ide napríklad o dohodu z 19.04.2010, táto sa týkala úpravy sadzobníka poplatkov, ktorý určuje, aké sú poplatky za jednotlivé úkony, pričom vzhľadom na to, že dochádzalo k neustálemu zvyšovaniu nákladov, riaditeľ fondu hľadal spôsob, ako ušetriť. Týkalo sa to napríklad otázky nákladov na poštovné, ktoré boli veľmi vysoké, robila analýzu, pričom záver bol v tom, že navrhla rozšíriť a skvalitniť digitalizáciu a zlepšiť webovú stránku, čím by došlo k značným úsporám. Tento záver sa následne aj realizoval a s tým súvisela aj ďalšia dohoda zo dňa 14.06.2010, z ktorej následne vznikli ďalšie výstupy, ktoré sa týkali zmeny poplatkov pre študentov. Štvrtá dohoda z 20.10.2010 obsahovala úlohu, ktorú mohla presunúť aj na pôdu mimo fondu, nakoľko táto sa riešila v rámci všetkých univerzít, organizovali sa rôzne stretnutia a ona následne pripravila informácie pre riaditeľa fondu. Piata dohoda z 15.12.2010 sa týkala spoplatňovania štúdia a školného a súvisela so zákonom o vysokých školách, nakoľko v tom čase, ak študent nastúpil na vysokú školu na štúdium v nadštandarde, tak musel zaplatiť celé školné za celý školský rok, pričom v ČR sa mu to rátalo na dni. Analýzu robila aj vo vzťahu k Anglicku, táto požiadavka vyvstala aj vzhľadom na odlišné právne úpravy spoplatnenia štúdia, mnoho študentov odchádzalo do ČR a Anglicka. Šiesta dohoda z 17.12.2010 opätovne súvisela so zákonom o vysokých školách a poplatkovej povinnosti, nakoľko mnohí študenti zanechali štúdium kvôli vysokým poplatkom. Na univerzitách boli vypracované štipendijné poriadky, pričom ona mala pripraviť analýzu novely zákona vo vzťahu k týmto poriadkom.

Teda všetky úlohy vykonala podľa dohôd, pričom tieto podľa obsahu nesúviseli s činnosťou člena rady fondu tak, ako to definuje zákon a štatút.

Návrh na ich odmeňovanie vyvstal dobrovoľne a na základe odporúčania audítora, ktorý v zmysle zákona schvaľuje ročnú účtovnú závierku fondu. Okrem toho mal fond uzavretú zmluva aj s advokátskou kanceláriou zo dňa 30.06.2006, ktorá niesla vtedy názov Alter iuris s.r.o., dnes ide o AENEA Legal s.r.o., pričom súčasný právny zástupca navrhovateľa vtedy poskytol fondu právne poradenstvo aj v pracovnoprávnej oblasti. Teda súčasný právny zástupca navrhovateľa mal vedomosť o existencii týchto dohôd a nikdy túto existenciu nenamietal a netvrdil, že tieto dohody sú neplatné a protizákonné. Navyše činnosť fondu a jeho rady a skutočnosť, že tieto dohody boli uzavreté a bola na ich základe vyplatená odmena, boli súčasťou výročných správ, ktoré sa každoročne predkladajú do výborov NR SR, do výboru pre vzdelávanie, pre menu a financovanie a následne sa predkladajú do parlamentu. Žiaden z týchto subjektov nevzniesol žiadnu námietku voči týmto skutočnostiam, tieto výročné správy boli riadne schválené.

Navrhovateľ vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 09.07.2013 uviedol, že pokiaľ ide o samotné výročné správy, tieto vypracovávala a koncipovala samotná rada fondu. Z výročnej správy Fondu za rok 2011 vyplýva, že samotný minister školstva na základe upozornenia Výboru NRSR pre vzdelávanie, vedu a mládež odmietol vziať na vedomie Výročnú správu za rok 2010 a žiadal preveriť podozrenia z vykonaných pochybení. Z predmetnej správy vyplýva, že osoby, ktoré mali dohliadať na fungovanie fondu, sa dostali do podriadenej pozície voči riaditeľovi fondu. Táto skutočnosť je podľa navrhovateľa neprípustná, v opačnom prípade, by sa účel rady Fondu, resp. dozornej rady Fondu míňal svojmu stanovenému účelu.

Navyše navrhovateľ má za to, že v danom prípade žiadny pracovnoprávny vzťah nevznikol. Navrhovateľ sa domnieva, že vtedajšie vedenie fondu pri najlepšom vedomí dospelo k nesprávnemu výkladu zákona o ŠPF. Nielen zo zákona, ale aj zo štatútov, jednoznačne vyplýva, že výkon funkcie člena rady Fondu je čestný a že členovia rady Fondu nesmú byť zamestnancami Fondu.

Následne navrhovateľ doplnil svoje podanie písomne dňa 18.07.2013, kde uviedol, že považuje námietku premlčania vznesenú odporkyňou za bezdôvodnú. Z výročnej správy Fondu za rok 2011 zverejnenej na webovej stránke vyplýva, že vtedajší minister školstva na základe upozornenia výboru NR SR pre vzdelávanie, vedu a mládež odmietol vziať na vedomie Výročnú správu za rok 2010 a žiadal preveriť podozrenia z vykonaných pochybení, najmä s poukazom na uvedenú záležitosť sa začal Fond celou situáciou zaoberať. V danom prípade začala subjektívna lehota plynúť dňa 05.10.2011, kedy štatutárny orgán navrhovateľa sa reálne dozvedel, že odporkyňa sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila. Navrhovateľ sa o bezdôvodnom obohatení odporkyne dozvedel od svojho právneho zástupcu s ohľadom na ním vypracované právne stanovisko. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na právny názor občianskoprávneho kolégia NS SR sp. zn.: Cpj 37/78 (R1/1979) ako aj na rozhodnutie sp. zn.: III. ÚS 158/1999 a rozhodnutie NS ČR 09/06/04 sp. zn. 26Cdo 1161/2003. Odporkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že by sa navrhovateľ reálne dozvedel o bezdôvodnom obohatení skôr. Subjektívna premlčacia lehota pritom nezačal plynúť v rovnakom momente ako objektívna. V prípade, ak by navrhovateľ sa o bezdôvodnom obohatení odporkyne dozvedel až po uplynutí premlčacej doby, bolo by možné považovať jeho nárok za premlčaný. K uvedenej situácii však nedošlo.

Súd po vykonaní dokazovania, v nadväznosti na ustálený skutkový stav rozhodol vo veci samej a rozsudkom zo dňa 06.12.2013 pod č.k.: 51Cpr/2/2013 -343 tak, že návrh zamietol a úspešnej odporkyni priznal náhradu trov konania.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave v konaní č.k.: 6Copr 4/2014-375 ako súd odvolací uznesením zo dňa 19.06.2014 napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude zohľadniť skutočnosť, že kompetencie člena rady fondu nemajú výlučne rozhodovací a schvaľovací charakter a v kompetencii člena rady fondu je aj vykonávanie iných úloh a povinností vyplývajúcich zo zákona o Študentskom pôžičkovom fonde a štatútu fondu. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak zákon o Študentskom pôžičkovom fonde určuje, že činnosť fondu je bližšie upravená v štatúte fondu, v ktorom je uvedené, že člen rady fondu môže predkladať fondu rôzne návrhy a podnety a zároveň má zákonnú zodpovednosť za správu a riadenie činnosti fondu, musia byť v náplni funkcie člena rady fondu aj iné úlohy a povinnosti ako rozhodovanie o predložených otázkach. Zároveň je potrebné zohľadniť skutočnosť, že rozhodovať/schvaľovať neznamená len hlasovať, ale výklad tohto pojmu je z hľadiska jeho významu oveľa širší. Je nereálne, aby v subjekte akým bol aj fond, jeho vrcholné orgány len hlasovali o predložených otázkach, bez akéhokoľvek oboznamovania sa s predloženou vecou, bez uvádzania pripomienok, resp. návrhov a nevyvíjali žiadnu inú aktivitu, ktorou by zabezpečili riadne fungovanie inštitúcie.

Navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca Študentský pôžičkový fond, je subjekt poskytujúci pôžičky študentom. Skladá sa z orgánov: riaditeľ, rada fondu a dozorná rada. Rada fondu je hlavný orgán tohto subjektu, ktorý má v zmysle § 3 zákona o Študentskom pôžičkovom fonde fond spravovať a riadiť jeho činnosť, primárne však rozhodovať o poskytovaní pôžičiek študentom a riešiť veci s uvedeným súvisiace. Zákon o Študentskom pôžičkovom fonde len demonštratívne upravuje právomoci člena rady fondu, ktoré sú bližšie upravené v štatúte fondu. Zo štatútu fondu vyplýva, že členovia rady sú oprávnení predkladať fondu návrhy a podnety, môžu upravovať manipulačné poplatky, a iné. Zohľadňujúc aj uvedené skutočnosti kompetencie člena rady fondu nemožno charakterizovať výlučne ako kompetencie rozhodovacie a schvaľovacie. Z uvedeného vyplýva, že členovia rady fondu mali plniť aj iné úlohy a povinnosti ako schvaľovať, resp. rozhodovať o predložených otázkach. Navyše rozhodovací/schvaľovací proces je potrebné vykladať v širšom zmysle slova, tzn. že uvedený proces absorbuje aj predkladanie pripomienok, naštudovanie si konkrétnych otázok, vykonanie analýzy problému, atď. Z obsahu dohôd o

vykonaní práce vyplýva, že povinnosťou odporkyne bolo predkladať práve rôzne návrhy a podnety, resp. vykonávať činnosti, ktoré je možné charakterizovať ako činnosti smerujúce k správe fondu, resp. riadeniu jeho činnosti alebo činnosti súvisiace s hlavnou úlohou fondu, a to poskytovaním pôžičiek študentom.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní charakteru činností, ktoré boli uvedené v dohodách o vykonaní práce mal zohľadniť aj uvedené kritéria a nielen kompetencie demonštratívne vymedzené v § 4 zákona o Študentskom pôžičkovom fonde. Úlohou súdu prvého stupňa bude sa vysporiadať aj s obsahom napr. ustanovení § 3, § 10 cit. zákona, ustanovení štatútu a tento porovnať so znením predmetu jednotlivých dohôd o vykonaní práce.

V nadväznosti na závery zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vec opätovne prejednal a vo veci rozhodol.

Súd opätovne vykonal dokazovanie a na základe dokazovania vykonaného listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi a na základe výsluchu svedkov, súd skutkový stav veci ustálil nasledovne:

Navrhovateľ bol zriadený na základe zákona č. 396/2012 Z.z. o fonde na podporu vzdelávania, pričom od 01.01.2013 je právnym nástupcom Študentského pôžičkového fondu a pôžičkového fondu pre začínajúcich pedagógov.

Odporkyňa bola od 13.06.2002 do 02.01.2012 členkou rady Fondu, pričom v čase od 09.03.2010 do 02.01.2012 vykonávala funkciu predsedníčky rady Fondu.

Dňa 11.03.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bolo rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 na podmienky Fondu v rozsahu práce 10 hodín a s odmenou vo výške 165,43 eur. Dňa 16.03.2010 prevzala odporkyňa odmenu netto 134,- eur.

Dňa 19.04.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bola príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na zasadnutie konané dňa 22.04.2010 v rozsahu práce 10 hodín s dohodnutou odmenou vo výške 165,43 eur. Dňa 22.04.2010 prevzala odporkyňa odmenu netto 134,- eur.

Dňa 14.06.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bola príprava návrhu na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov a to vo období od 15.06.2010 do 29.06.2010; s predpokladaným rozsahom práce 120 hodín a s dohodnutou odmenou vo výške 4 000,- eur. Na účet odporkyne bola z účtu navrhovateľa poukázaná suma 3 240,- eur.

Dňa 20.10.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bola príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného; s rozsahom práce 10 hodín a s dohodnutou odmenou vo výške 165,43 eur. Dňa 22.10.2010 prevzala odporkyňa odmenu netto 134,- eur.

Dňa 15.12.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bola príprava návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spoplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku; s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a dohodnutou odmenou vo výške 165,43 eur. Dňa 17.12.2010 prevzala odporkyňa odmenu netto 134,- eur.

Dňa 20.12.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bola príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone po novele súvisiacich zákonov v období od 20.12.2010 do 31.12.2010; s predpokladaným rozsahom práce 150 hodín a dohodnutou odmenou odmena vo výške 4 000,- eur. Na účet odporkyne bola z účtu navrhovateľa dňa 20.12.2010 poukázaná suma 3 240,- eur.

Dňa 20.04.2011 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou Dohodu o vykonaní práce, ktorej predmetom bolo vypracovanie alternatívneho návrhu poskytovania pôžičiek v šk. roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a dohodnutou

odmenou odmena vo výške 165,43 eur. Dňa 29.04.2011 bola vyplatená odmena vo výške brutto 165,43 eur (netto 134,- eur) .

Listom zo dňa 04.12.2012 vyzval navrhovateľ odporkyňu na vrátenie sumy 24 907,20 eur, ktoré jej boli vyplatené v rozpore so zákonom. Uvedenú výzvu odporkyňa prevzala dňa 10.12.2012.

Vo Výročnej správe o činnosti a hospodárení ŠPF za rok 2010, vypracovanej U.. I.. U. U., K.., predsedom dozornej rady v apríli 2011, na strane 10 pod názvom Hospodárenie, 3. odsek pod nadpisom, je uvedený, cit.: „ Časť prác sa vykonávala v priebehu roka aj dohodou o vykonaní práce členov rady a dozornej rady, ktorí vykonávali prácu nad rámec svojich zákonných povinností.“

Z materiálu na rokovanie NR SR č. 302 Výročná správa o činnosti a hospodárení ŠPF vrátane účtovnej závierky za rok 2010 z apríla 2011, materiál predkladala: U.. R. B., predsedníčka rady ŠPF, vyplýva návrh, aby NR SR schválila po prerokovaní výročnej správy o činnosti a hospodárení ŠPF za rok 2010 vo výbore NRSR pre vzdelanie, mládež, vedu, šport a vo Výbore NR SR pre financie, rozpočet a menu.

Dňa 05.10.2011 vypracovala spoločnosť AENEA Legal s.r.o. Memorandum, ktorého predmetom bola problematika uzatvárania dohôd o vykonaní práce s členom rady fondu a členom dozornej rady so ŠPF a ich súlad s ust. § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o ŠPF. Zo zhrnutia uvedeného memoranda vyplýva, že dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady fondu a členom dozornej rady s ŠPF nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona o ŠPF.

Svedok I. L. S., ktorý bol riaditeľom ŠPF od 01.10.1997 do 28.10.2011, vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že najmä spočiatku nemal dostatok zamestnancov, potreboval zabezpečiť odborné otázky, avšak keďže nemal odborných zamestnancov ani analytikov, tak musel tieto činnosti zabezpečiť externe. Tieto činnosti si zabezpečoval prostredníctvom študentov alebo členov rady fondu a dozornej rady. Otázku uzatvárania dohôd o vykonaní práce riešil s audítorom a právnikom (konzultoval to v roku 2005), pričom mu bolo povedané, že je pravdou, že funkcia člena je funkciou čestnou, avšak ich činnosti presne definuje zákon. Odborné činnosti, na ktoré bolo potrebné odborné vzdelanie, najmä ľudí z ministerstiev a vysokých škôl, je možné zabezpečiť prostredníctvom členov rady fondu na základe týchto dohôd. Mal za to, že zamestnanec síce nemôže byť členom rady fondu alebo dozornej rady, avšak ide o zamestnancov v riadnom pracovnom pomere. Členovia rady fondu mali uzatvorené len dohody o vykonaní práce, teda nedošlo k vzniku klasického pracovnoprávneho pomeru. Predmetné dohody si vypracovali z internetu, išlo o všeobecné dohody. Pokiaľ ide o odporkyňu, poznala dobre problematiku, nakoľko robila na rektoráte STU, poznala dokonale podmienky fungovania školy, preto vypracovala kvalitné podklady, čo sa odrazilo aj v tom, že ju členovia rady uznali a zvolili za predsedníčku rady. V roku 2010 mal fond asi 8-10 zamestnancov, títo mali na starosti správu databázy klientov, evidenciu žiadostí, sledovali dodržiavanie splátok, žiadostí o pôžičku, odklady a podobne. Títo zamestnanci nemali odborné schopnosti a vzdelanie na odborné veci. Činnosť, ktorá bola vykonávaná na základe týchto dohôd, podľa jeho názoru nespádala do povinností člena rady, išlo o činnosti nad rámec, išlo o rôzne organizačné povinnosti a rôzne analýzy, ktoré fond potreboval, avšak ktoré nesúviseli s výkonom funkcie člena rady. Všetky podklady boli odporkyňou odovzdané jemu osobne, riešili sa písomnou formou, emailom, mnohé veci konzultovali osobne.

Vo svojej opätovnej výpovedi v konaní pred súdom ďalej tento svedok uviedol, že počas jeho pôsobenia boli okrem neho vo fonde aj iní zamestnanci, títo pracovali na databáze študentov a pôžičiek, dvaja boli inžinieri, ostatní stredoškolsky vzdelaní, dokopy vrátane upratovačiek tam bolo 12 ľudí. Odborných zamestnancov nemali, externe pracoval pre fond právnik a audítor. Zamestnanci fondu nemali skúsenosti z oblasti školstva, keď pri ich zamestnávaní hľadal odborníkov, tak ich hľadal v oblasti bankovníctva, nakoľko ho ministerstvo poverilo zriadením fondu a rozbehnutím jeho činnosti, on spolu s členmi rady vytvorili know-how, ktoré sa podľa neho využíva dodnes.

Pri riadení fondu bolo potrebné aj právne poradenstvo, ktoré bolo potrebné pri vymáhaní pohľadávok, ktoré vznikli z nesplácaných pôžičiek, s právnym zástupcom komunikoval on, prípadne vedúci oddelenia. Právne poradenstvo od roku 2005 poskytoval T. Y., tento poznal situáciu vo fonde, od počiatku poskytoval právny servis.

Pokiaľ ide o Dohody, tieto navrhoval on a on ich aj podpisoval. O existencii dohôd mal právny zástupca fondu vedomosť, avšak nemal vedomosť o ich obsahu. Po konzultácii s audítorom, ktorý mu ich odobril, to považoval za normálnu vec. Pokiaľ ide o obsah dohôd, dohody boli uzatvárané s rôznymi členmi s

rovnakou tematikou, bolo to robené preto, lebo každý člen fondu, mal na danú tematiku iný pohľad. Pokiaľ ide o odporkyňu, odporkyňa všetko riadne vybavila a odovzdala, komunikovali osobne a telefonicky.

Svedok L. L. M., vo svojej výpovedi pred sodom uviedol, že je oboznámený s predmetom tohto konania, nakoľko obdobné konanie je vedené navrhovateľom aj voči jeho osobe ako odporcovi. Konanie prebieha na tomto súde. Svedok bol členom rady fondu 2 roky, bolo to v období od roku 2009 - do polovice roka 2011 spolu s odporkyňou. Svedok uzatváral s navrhovateľom obdobné dohody o vykonaní práce ako odporkyňa a na základe predmetných dohôd mu bola vyplatená odmena.

Bol radovým členom, nakoľko medzi členmi boli aj volené funkcie, odporkyňa bola zvolená za predsedníčku. On vykonával činnosti v zmysle zákona, ktorý presne stanovuje úlohy, ktoré si riadne plnil a vykonával. Okrem toho mu riaditeľ fondu ako štatutár fondu navrhoval aj iné špeciálne pracovné úlohy, ktoré boli honorované. Na základe ponuky si overil, či je to v súlade so zákonom, keď zistil, že je to v súlade so zákonom, tak následne uzatvoril na výkon týchto činností, ktoré boli vykonávané mimo čestnej funkcie, dohody o vykonaní práce. Túto prácu vykonával samostatne, zo strany fondu mu neboli poskytnuté žiadne priestory, robil to doma, na vlastnom vybavení a vo voľnom čase. Bola to individuálna práca, ktorú riadne vykonával a odovzdal. Jeho výstupy mali písomnú formu, ale predchádzali tomu stretnutia so študentmi, komunikácia s riaditeľom fondu, s predsedníčkou. Najprv sa musel informovať aj o iných názoroch ďalších členov, niekedy musel aj akceptovať ich stanovisko, pričom on predovšetkým hájil názory študentov, tieto aj komunikoval so študentmi, so študentskou radou VŠ, kde konfrontoval svoje návrhy.

Jeho materiály odovzdával riaditeľovi fondu, ale dá sa povedať, že ich videli aj iní členovia, nakoľko, ak existuje kolega, ktorý má iný názor, tak je nevyhnutné sa s ním oboznámiť, konfrontovať ho, aby z toho mohol nakoniec vyjsť určitý výstup.

Uviedol, že v čase uzatváranie týchto dohôd už mal právne povedomie na takej úrovni, že bol sám schopný posúdiť otázku platnosti týchto dohôd a ich súlad so zákonom, keďže v tom čase študoval na 2 vysokých školách. Mal aj predmety z oblasti práva, pričom si ešte túto skutočnosť preveril aj u svojho známeho, ktorý v tom čase už pracoval ako právnik a obaja sa zhodli na tom, že mu nič nebráni, aby takúto dohodu, aj vzhľadom na znenie vtedy platného zákona, podpísal. Navyše ho aj riaditeľ ako štatutár fondu ubezpečil, že uvedené je v súlade so zákonom a takéto ustanovenie je napokon aj uvedené aj v samotnej dohode.

Ďalej uviedol, že nemá vedomosť, kto vypracovával tieto dohody, dohodu mu predložil štatutár, nemal dôvod toto skúmať, on ich nevypracovával. Túto dohodu mu predložil riaditeľ ako štatutár, oboznámil som sa s návrhom dohody, ktorý mu predložil a keďže toto podľa jeho posúdenia bolo v poriadku, tak túto dohodu uzavrel. Podľa jeho názoru sa to mohlo riešiť napr. aj zmluvou o dielo, nakoľko to, čo odovzdal, bolo dielom.

Pokiaľ ide o činnosti, ktoré vykonával v rámci čestnej funkcie, ide o činnosti, ktoré presne definuje zákon, išlo o rôzne formy schvaľovania materiálov, ktoré boli rade predkladané, teda išlo najmä o schvaľovaciu funkciu a ďalej o riadiacu funkciu v zmysle zákona, kam patrila napr. voľba riaditeľa, schvaľovanie výročnej správy a pod., tak ako sú tieto definované v zákone. Pokiaľ ide o činnosti, ktoré vykonával nad rámec čestnej funkcie, ktoré boli predmetom dohody, išlo o spracovateľskú činnosť, musel vykonať rôzne hĺbkové analýzy, skúmať rôzne podmienky, vyhľadať si zdroje, išlo o dlhodobú činnosť, ktorá si vyžadovala množstvo energie a času mimo rámca výkonu čestnej funkcie, pričom nešlo len o dielo, ktoré vykonával a odovzdal, ale išlo aj o rôzne stretnutia a konzultácie s riaditeľom rovnako ako aj s predsedníčkou. Teda išlo o činnosti, ktoré sa netýkali obsahu výkonu čestnej funkcie, nakoľko pri výkone čestnej funkcie išlo o schvaľovací, rozhodovací proces, tak ako je to aj napr. v parlamente pri schvaľovaní zákonov, keď tieto materiály musí niekto pripraviť, vyhotoviť a tieto sa už len pripomienkujú a schvália. Toto obdobie platí aj vo vzťahu k rade fondu. Činnosti, ktoré on vykonával na základe dohôd, nesúviseli s výkonom čestnej funkcie, išlo o analytické, právne, politické a strategické činnosti, kde bolo treba brať do úvahy, aký to bude mať strategický dopad napr. na vysoké školstvo, teda išlo o široký rozsah činností, ktoré nesúviseli s výkonom čestnej funkcie.

Svedok I. G. Q., U., vo svojej výpovedi pred sodom uviedol, že je oboznámený s predmetom tohto konania a to z rôznych zdrojov, pričom však v obdobnom konaní ako svedok ešte nevypovedal. Pokiaľ ide o odporkyňu s touto sa stretával v súvislosti s výkonom svojej činnosti, resp. vedel, že odporkyňa pracuje v dozorných orgánoch v rade, pre ktorú on 12 rokov vykonával činnosť audítora. Bol audítorom aj v roku 2009 až do roku 2011. Mal vedomosť o tom, že sa uzatvárali dohody o vykonávaní práce, v tej dobe to bola háklivá vec. Bola to otázka, či to môžu takto robiť, pričom on ako audítor veľmi starostlivo sledoval, či tieto práce boli vykonané. Dával na to ešte aj posudok, či to môžu urobiť, aby to bolo riadne zdanené, aby z toho išli riadne odvody. Posudzoval tieto dohody z ekonomického hľadiska, pričom skutočne dbal na to, aby tam bol výkon týchto činností, zisťoval, či to bolo pre fond nutné, či to bolo podľa zákona.

Kontroloval, či bol aj nejaký výstup, samozrejme nie každý výstup, robil to „výberovým spôsobom“. Ku všetkým dohodám, ktoré týmto systémom kontroloval, výstupy existovali, pokiaľ nie, tak trval na tom, že musia byť a tieto boli vždy doplnené. Keď tam niečo chýbalo, tak vyzýval riaditeľa, že to tam musí byť. Nevie uviesť, či ku každej dohode existoval písomný výstup, ale väčšinou tieto výstupy boli aj písomné. Tieto výstupy sa aj odkladali, fond mal archívnu miestnosť, čiže musia byť uložené v archíve. Dohody boli najčastejšie vypracované k zákonom alebo keď sa predkladali rôzne návrhy, ale išlo aj o práce výskumného charakteru. Týkali sa počtu študentov, zdrojov. Mnohé boli také, že musel pracovať nielen samotný pracovník - autor, ale museli sa vyjadrovať aj študenti. Išlo o masu ľudí, bolo by to ťažké, keby robil prieskum len jeden.

Svedkyňa U. L. Š., vo svojej výpovedi pred sodom uviedla, že pozná predmet sporu, nakoľko aj voči nej je vedený obdobný spor, kde je v pozícii odporkyne na Okresnom súde Bratislava V, na 1. stupni už súd rozhodol. Bola členkou rady fondu po dobu 8 rokov, pričom bola členkou v rovnakom období ako odporkyňa. Aj ona mala uzavretú obdobnú dohodu o vykonaní práce, aj jej bola uhrádzaná odmena za práce, ktoré nesúviseli s čestným členstvom v rade. Počas celých ôsmich rokov jej pôsobenia vo fonde sa zadávali tieto práce obdobným spôsobom. Keď riaditeľ mal nejakú úlohu, napr. z ministerstva, tak sa to riešilo touto formou, bolo to aj pred rokom 2010.

Pokiaľ ide o jej činnosť, v rámci výkonu čestnej funkcie išlo o schvaľovanie výšky rozpočtu, schvaľovanie pôžičiek, hospodárske správy, ona sa ako člen rady zúčastňovala všetkých zasadnutí, hlasovaní. Okrem toho v zmysle štatútu podávali napr. návrhy na zlepšenie fungovania fondu, vznikali problémy so splatnosťou pôžičiek, napr. z dôvodu úmrtia, preto navrhli, aby sa uzatváralo poistenie hneď pri uzatváraní zmluvy o pôžičke. Ďalej riešili spôsoby získania ďalších finančných prostriedkov pre fond, napr. tak, že galerijné priestory počas letných prázdnin prenajímali, lebo cez akademický rok slúžili priestory bezplatne študentom. Navrhovali aj ďalšie marketingové aktivity za účelom získania ďalších finančných prostriedkov.

Pokiaľ ide o činnosti vykonávané na základe dohôd, riaditeľ fondu bol oslovený vyššími orgánmi, nemal však dostatok odborných zamestnancov z rezortu školstva, ktorí by boli schopní vypracovať niektoré zadania, preto sa obrátil na ňu alebo na odporkyňu, vzhľadom na ich dlhoročné pracovné skúsenosti a odborné vedomosti a oni mu nad rámec čestnej funkcie navrhovali a pripravovali rôzne materiály, napr. navrhovali spôsob financovania občanov SR študujúcich v zahraničí, hľadali spôsoby ako novelizovať niektoré zákony, išlo o digitalizačné práce apod. Teda tieto činnosti nesúviseli s výkonom čestnej funkcie. Návrhy v písomnej podobe predkladala riaditeľovi, tento ich s pomocou administratívneho aparátu ešte doplnil a spracoval a tieto následne v spolupráci s predsedníčkou - odporkyňou v kompaktnej podobe predkladali Rade na schválenie. Stávalo sa na základe pripomienok rady, že sa materiály opätovne museli prepracovať a zase sa predložili na schválenie. Pokiaľ ide o činnosti, ktoré sa vykonávali na základe štatútu, išlo o drobné podnety a iniciatívne návrhy na hľadanie ďalších zdrojov financovania, išlo o ústne návrhy podávané v priebehu zasadnutí, to im umožňoval štatút. Pokiaľ ide o uvádzané alternatívne návrhy, tieto boli vypracované písomne, išlo o analýzy, o porovnávanie podmienok napr. v Anglicku a v Českej republike, boli to informácie získané na základe ich odborných vedomostí a kontaktov. Forma výstupov na základe dohôd bola písomná, dopĺňalo sa to aj prostredníctvom mailov, niekedy aj ústne.

Svedok L. T. B., vo svojej výpovedi uviedol, že vie približne, čo je predmetom tohto konania, nakoľko už vypovedal v iných súdnych konaniach. Bol členom rady študentského pôžičkového fondu od 07/2011 do 12/2012 a zároveň som bol predsedom rady fondu pre začínajúcich pedagógov od 04/2012 do 12/2012. Náplňou jeho činnosti ako člena rady študentského pôžičkového fondu, v období, keď v ňom pôsobil, bolo pripomienkovanie štatútu a rokovacieho poriadku fondu, prípadne návrhy na zmeny, schvaľovanie pôžičiek študentom, návrhy na úpravu sadzobníka, marketingové činnosti v prospech fondu za účelom zvýšenia záujmu študentov o pôžičky, reporting ohľadom VŠ, pripomienkovanie zákona o fonde a to tak separátne, ako aj v prípade návrhov na zlúčenie, ďalej všetko, čo súviselo s vnútornou a vonkajšou funkciou a činnosťou fondu. Za tieto činnosti nedostával žiadnu odmenu.

Keď nastúpil do fondu, prišiel do rušného prostredia, bol nominantom študentskej rady VŠ, v tom čase nastala medializácia ohľadne vyplatenia odmien riaditeľovi fondu a členom Dozornej rady a Rady fondu. Vtedajší predsedovia iniciovali kontroly dohôd, pričom Rada fondu a Dozorná rada fondu e-mailom oslovila členov s tým, že ich vyzvala, aby oznámili, kto sa chce zúčastniť kontroly, on sa kontroly nezúčastňoval. Následne boli vyhodnotené výsledky kontroly, tak voči členom a riaditeľovi. Rada fondu na svojom zasadnutí následne debatovala ohľadom výsledkov kontroly, hľadali sa riešenia, bolo dohodnuté, že Rada fondu vyzve bývalých členov na vrátenie odmien, niektorí dobrovoľne tieto odmeny vrátili, či už jednorázovo alebo v splátkach, nevie uviesť koľkí odmeny vrátili a koľkí nie. Následne bolo dohodnuté, že voči tým, ktorí nevrátili odmeny, bude podaná žaloba na súd. Toto všetko bolo v roku 2012.

On sa oboznámil s výsledkami kontroly, pričom v rámci výsledkov kontroly im boli predložené aj ukážky týchto dohôd a práce, ktoré boli vykonané za vyplatené odmeny. Pokiaľ si pamätá, obsahom týchto dohôd bolo napr. pripomienkovanie sadzovníka poplatkov, štatútu, rokovacieho poriadku, marketingové činnosti, teda išlo o tie činnosti, ktoré vyplývali z ich činnosti ako členov rady fondu a dozornej rady a považovali za neprípustné, aby za tieto činnosti boli vyplácané odmeny. V rámci tohto zasadnutia sa zaoberali aj kvalitatívnym obsahom výstupov, ktoré boli vykonané na základe týchto dohôd a konštatovali, že niektoré práce nezodpovedajú prácam ľudí s vysokoškolským vzdelaním, dá sa povedať, že niektoré práce boli „odfláknuté“.

Súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedka U.. Y.. Navrhovateľ netrval na vykonaní dokazovania výsluchom tohto svedka, nakoľko považoval za dostatočný výsluch L.. B.. Rovnako na vykonaní tohto dôkazu netrvala ani odporkyňa.

Podľa § 7 ods. 1 Štatútu Študentského pôžičkového fondu z novembra 2007 (rovnako zo septembra 2011) orgánmi fondu sú rada fondu, riaditeľ fondu a dozorná rada fondu.

Podľa § 7 ods. 2 Štatútu Študentského pôžičkového fondu funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady fondu sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť iba občania Slovenskej republiky. Členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade sú čestné. Členovia orgánov fondu sú bezúhonné osoby.

Podľa § 7 ods. 3 Štatútu Študentského pôžičkového fondu zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady.

Podľa § 8 ods. 14 Štatútu Študentského pôžičkového fondu do pôsobnosti rady fondu patrí najmä

- a) rozhodovať po dohode s ministrom o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky do výšky voľných finančných zdrojov fondu pre jednotlivé fakulty alebo vysoké školy, ktoré sa nečlenia na fakulty, pre študentov študujúcich na zahraničných vysokých školách a časti finančných zdrojov, ktoré môžu byť použité na poskytnutie pôžičky v priebehu akademického roka. osobitne sa schvaľujú prostriedky pre žiadateľov v dennej forme štúdia a v externej forme štúdia. rada fondu môže rozhodnúť o výške pôžičky pre študentov jednotlivých vysokých škôl aj na základe určenej výšky školného pre príslušný akademický rok, bez ohľadu na sociálne podmienky žiadateľa,
- b) vyhlasuje okrem zákonného termínu podávania žiadostí o pôžičku k 15.6. kal. roka aj ďalšie termíny možného podania žiadostí o pôžičku a podmienky pre priznanie pôžičiek v príslušnom akademickom roku;
- c) schvaľovať štatút fondu a rokovací poriadok fondu
- d) schvaľovať rozpočet fondu
- e) schvaľovať ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítorom
- f) schvaľovať výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu overenú audítorom za predchádzajúci kalendárny rok, ktorá sa predkladá Národnej rade SR, ministrom školstva a Študentskej rade vysokých škôl,
- g) vymenovať a odvolať riaditeľa fondu a určovať jeho mzdu podľa osobitných predpisov,
- h) schvaľovanie a upravovanie manipulačných poplatkov a náhrad vychádzajúcich z obchodných a ekonomických podmienok fondu v tzv. Sadzovníku poplatkov a náhrad.

Podľa § 8 ods. 15 Štatútu Študentského pôžičkového fondu členovia rady fondu sú:

- a) oprávnení predkladať rade návrhy a podnety,
- b) povinní zúčastňovať sa na rokovaní rady fondu.

Takto ustálený skutkový stav súd po právnej stránke posúdil nasledovne:

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde orgánmi fondu sú:

- a) rada fondu,
- b) riaditeľ fondu,
- c) dozorná rada.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť iba občania Slovenskej republiky.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde najvyšším orgánom fondu je rada fondu. Rada fondu vykonáva správu fondu a riadi jeho činnosť.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde rada fondu má sedem členov, z ktorých

- a) štyroch vymenúva a odvoláva minister školstva Slovenskej republiky (ďalej len „minister“),
- b) troch vymenúva a odvoláva Študentská rada vysokých škôl.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde funkčné obdobie členov rady fondu je dvojročné a do funkcie môžu byť členovia zvolení najviac na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia. Členstvo v rade fondu je nezastupiteľné.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde predsedu rady fondu vymenúva a odvoláva minister na návrh členov rady fondu.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde rada fondu zodpovedá za svoju činnosť dozornej rade.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde člena rady fondu odvolá minister alebo Študentská rada vysokých škôl aj pred uplynutím jeho funkčného obdobia, ak

- a) bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin,
- b) riadne nevykonáva svoju funkciu člena rady podľa štatútu fondu.

Podľa § 3 ods. 7 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde rada fondu je schopná uznášať sa, ak je na jej zasadnutí prítomná nadpolovičná väčšina všetkých členov. Na prijatie rozhodnutia rady fondu je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov.

Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné.

Podľa § 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde do pôsobnosti rady fondu patrí najmä:

- a) rozhodovať po dohode s ministrom školstva o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky pre študentov na vysokých školách, prípadne aj pre študentov, ktorí študujú na vysokých školách v Slovenskej republike v postavení zahraničného Slováka (§ 8 ods. 1).
- b) schvaľovať štatút fondu a rokovací poriadok rady fondu,
- c) schvaľovať rozpočet fondu,
- d) schvaľovať ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítormi,
- e) schvaľovať výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu za predchádzajúci rok, ktorá sa predkladá Národnej rade Slovenskej republiky, ministrom a Študentskej rade vysokých škôl,
- f) vymenovať a odvolať riaditeľa fondu a určovať jeho mzdu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú týmto zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde riaditeľ fondu zodpovedá za svoju činnosť rade fondu.

Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom pôžičkovom fonde Riaditeľ fondu je zamestnancom fondu. Zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady.

Podľa § 226 ods. 1 Zákonníka práce dohoda o vykonaní práce zamestnávateľ môže uzatvoriť s fyzickou osobou, ak predpokladaný rozsah práce (pracovnej úlohy), na ktorý sa táto dohoda uzatvára, nepresahuje 300 hodín v kalendárnom roku. Do predpokladaného rozsahu práce sa započítava aj práca vykonávaná zamestnancom pre zamestnávateľa na základe inej dohody o vykonaní práce.

Podľa § 226 ods. 2 Zákonníka práce dohoda o vykonaní práce sa uzatvára písomne, inak je neplatná. V dohode o vykonaní práce musí byť vymedzená pracovná úloha, dohodnutá odmena za jej vykonanie, doba, v ktorej sa má pracovná úloha vykonať, a predpokladaný rozsah práce, ak jej rozsah nevyplýva

priamo z vymedzenia pracovnej úlohy. Písomná dohoda o vykonaní práce sa uzatvára najneskôr deň pred dňom začatia výkonu práce.

Podľa § 226 ods. 3 Zákonníka práce pracovná úloha sa musí vykonať v dohodnutej dobe, inak môže zamestnávateľ od dohody odstúpiť. Zamestnanec môže od dohody odstúpiť, ak nemôže pracovnú úlohu vykonať preto, že mu zamestnávateľ neutvoril dohodnuté pracovné podmienky. Zamestnávateľ je povinný nahradiť škodu, ktorá mu tým vznikla.

Podľa § 226 ods. 4 Zákonníka práce odmena za vykonanie pracovnej úlohy je splatná po dokončení a odovzdaní práce. Medzi účastníkmi možno dohodnúť, že časť odmeny bude splatná už po vykonaní určitej časti pracovnej úlohy. Zamestnávateľ môže odmenu po prerokovaní so zamestnancom primerane znížiť, ak vykonaná práca nezodpovedá dohodnutým podmienkam.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka /v znení účinnom do 31. 01. 2013/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na to, že Krajský súd v Bratislava ako odvolací súd, vo svojom rozhodnutí že v zhode so súdom prvého stupňa uviedol, že nárok navrhovateľa bol uplatnený včas, ako i to, že dohody o vykonaní práce možno považovať za absolútne neplatné pre obchádzanie zákona, a to minimálne ust. § 5 ods. 4 zákona o ŠPF a rovnako sa odvolací súd stotožňuje s tým, že výkon funkcie člena rady fondu je výkonom čestným, bez nároku na odmenu, súd sa už v konaní opätovne nezaoberal námietkou premičania vznesenou opakovane odporkyňou a ani otázkou platnosti predmetných dohôd o vykonaní prác. Rovnako súd má za to, že je v konaní ustálené, že funkcia člena rady fondu je funkciou čestnou. V konaní ostalo sporným, či činnosti, ktoré vykonávala odporkyňa a ktoré boli predmetom dohôd o vykonaní práce, patria medzi činnosti člena rady fondu ktoré mu vyplývajú priamo zo zákona na štatútu, a ich výkon je čestný a odporkyňa potom za tieto činnosti nepatrí odmena a teda z tohto dôvodu je odporkyňa povinná túto odmenu, vzhľadom vydať navrhovateľovi ako formu bezdôvodného obohatenia. Z predložených Dohôd o vykonaní práce vyplýva, že ich predmetom bol výkon nasledujúcich činností:

- rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 na podmienky Fondu v rozsahu práce;
- príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na zasadnutie konané dňa 22.04.2010;
- návrhu na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zemnou sadzobníka poplatkov a to vo období od 15.06.2010 do 29.06.2010;
- bola príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného;

- príprava návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spolplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku;
- príprava hodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone po novele súvisiacich zákonov v období od 20.12.2010 do 31.12.2010;
- vypracovanie alternatívneho návrhu poskytovania pôžičiek v šk. roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách.

Zo samotnej dôvodovej správy k zákonu č. 200/1997 Z.z. k § 4 vyplýva, čo je predmetom činnosti rady fondu. Ustanovuje sa, že do pôsobnosti rozhodovania rady fondu patrí rozhodovanie o všetkých zásadných otázkach, týkajúcich sa činnosti fondu, najmä schvaľovanie rozpočtu fondu, schvaľovanie ročnej závierky fondu, rozhodovanie o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky do výšky prostriedkov schválených ministrom pre jednotlivé fakulty alebo vysoké školy, ktoré sa nečlenia na fakulty, voľba a odvolávanie predsedu fondu, schvaľovanie vnútorných aktov riadenia fondu, vymenúvanie a odvolávanie riaditeľa a pod. Výpočet uvádzaný v zákone je len demonštratívny, avšak je nevyhnuté, s poukazom na závery vyslovené v rozhodnutí Krajského súdu, vykladať tento predmet činnosti v širšom zmysle.

Súd prvého stupňa sa v nadväznosti na uznesenie krajského súdu zaoberal obsahom činností upravených v dohodách o vykonaní práce a to jednotlivo vo vzťahu ku každej samostatne a pri každej dohode o vykonaní práce vyhodnocoval, či jej predmet spadá do kompetencie člena rady fondu v zmysle zákona o Študentskom pôžičkovom fonde alebo v zmysle štatútu fondu. Kompetenciou člena rady fondu je rozhodovať a schvaľovať predložené dokumenty, pričom uvedená kompetencia je výlučnou kompetenciou člena rady fondu. Člen rady fondu má však okrem uvedeného aj iné povinnosti a úlohy, pričom súd dospel k záveru, vychádzajúc z obsahu týchto dohôd, že obsah činností v zmysle dohôd spadal do rozsahu povinností a úloh člena rady fondu a tieto činnosti možno subsumovať pod rozhodovací/schvaľovací proces v jeho širšom význame.

Z porovnania obsahu týchto dohôd o vykonaní práce so zákonom a štatútom fondu dospel súd k záveru, že takmer všetky činnosti v nich obsiahnuté sa týkajú poskytovania pôžičiek študentom (porovnania kritérií pôžičiek, alternatívnych spôsobov poskytovania pôžičiek, posudzovania žiadostí o pôžičku) teda ide o jednu z primárnych úloh, ktoré má Študentský pôžičkový fond vykonávať, keď napríklad práve povinnosť určovania kritérií na priznanie pôžičiek študentom by nemala byť v kompetencii bežného zamestnanca fondu, ale orgánu fondu, ktorý ho riadi alebo kontroluje, ďalej napríklad možnosť upravovania manipulačných poplatkov, tzv. „Sadzobníka poplatkov“ vyplýva rade fondu ako úloha priamo zo štatútu fondu (§ 8 ods. 15 Štatútu Študentského pôžičkového fondu).

Na podporu vyššie uvedených záverov súd uvádza, že väčšia časť činností, ktoré mala odporkyňa na základe predmetných dohôd vykonať, boli uložené členom rady fondu v uzneseniach ako úlohy na vypracovanie na zasadnutiach rady a dozornej rady fondu (uznesenie č. 5 z 16.12.2009, uznesenie č. 3 z 16.03.2010, uznesenie zo dňa 22.04.2010) a tieto im boli uložené práve z titulu výkonu ich čestnej funkcie.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že odporkyňa na plnenie týchto úloh (vykonávaných na základe dohôd) využívala svoje vedomosti a skúsenosti získané v rámci výkonu svojej pracovnej činnosti v pracovnom pomere, súd poukazuje na to, že práve tieto odborné vedomosti a skúsenosti boli jedným z dôvodov jej zvolania do orgánov fondu a jej funkcia bola funkciou čestnou.

Pokiaľ ide o odporkyňou predložený výstup (pričom ide o jediný fondom archivovaný výstup vypracovaný odporkyňou) súd po preskúmaní jeho obsahu dospel k záveru, že z hľadiska jeho obsahu tento obsahovo (a časovo) nesúvisí so žiadnou úlohou zadanou odporkyňi v dohodách, teda ho nie je možné podradiť pod žiadnu z úloh uvedených v predložených dohodách.

Ďalej sa súd zaoberal otázkou, či odporkyňa aj skutočne vykonala práce v zmysle dohôd v celom rozsahu. Súd v tejto súvislosti vypočul opätovne svedka bývalého riaditeľa fondu I. L. S., ktorý však opätovne len všeobecným konštatovaním potvrdil, že práce vykonané boli, pričom uvedené bližšie nešpecifikoval. Ani odporkyňa nepreložila súdu dôkazy preukazujúce tvrdenie o odovzdaných výstupoch (s výnimkou už vyššie uvedeného výstupu). Predložila len jeden dokument, ktorý označila ako výstup na základe dohody o vykonaní práce. Z obsahu predmetného dokumentu vyplýva, že sa týka reforiem školstva z obdobia 2008 - 2010. Z obsahu predmetného dokumentu ako už bolo uvedené nevyplýva, či uvedený výstup bol vypracovaný výlučne pre potreby fondu a na základe ktorej dohody bol vypracovaný.

Svedecké výpovede svedkov L.. L. M. a U.. L. Š., vzhľadom na to, že vystupujú v obdobných konaniach ako odporcovia, keďže aj im ako členom rady fondu boli na základe Dohôd o vykonaní práce vyplácané odmeny, súd vyhodnotil ako účelové a svedkov považuje súd za zaujatých vzhľadom na ich pomer k prejednávanej veci. Navyše ani jeden z týchto svedkov vo svojej svedeckej výpovedi nepotvrdil, že by skutočne videl výstupy vypracované odporkyňou. Svedkovia len uviedli, že oni si svoje úlohy splnili a svoje výstupy, či už v písomnej, mailovej alebo ústnej podobe, odovzdali riaditeľovi fondu. Skutočnosť, že by odporkyňa výstupy odovzdala a svoje úlohy si splnila nepreukázal svojou svedeckou výpoveďou ani svedok I.. Q., U.., ktorý v rozhodnom období vykonával činnosť audítora a posudzoval tieto dohody, pričom uviedol, že ich posudzoval len z ekonomického hľadiska. Vo svojej výpovedi nepotvrdil, že by kontroloval práve dohody uzatvárané s odporkyňou a že by videl k týmto dohodám jej výstupy.

Odporkyni sa teda v konaní ani nepodarilo preukázať, či existujú výstupy na základe sporných dohôd a či teda v skutočnosti vykonala činnosti, za ktoré jej bola vyplatená odmena. Dôkazné bremeno o tom, že došlo k skutočnému vykonaniu dohodnutých činností, zaťažovalo v tomto konaní odporkyňu (nakolko nie je možné na strane navrhovateľa preukazovať negatívnu skutočnosť - teda „nevykonanie prác“). Odporkyňa, pokiaľ chcela byť v konaní úspešná, musela bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že skutočne vykonala ňou tvrdené práce, za ktoré jej bola vyplatená odmena. Iba ak by sa jej podarilo nepochybne preukázať tieto skutočnosti, uniesla by dôkazné bremeno vo vzťahu ku skutočnostiam, s ktorými hmotné právo spája vznik jej nároku a o ktoré opiera svoje právo na odmenu za vykonanie činností nad rámec jej čestnej funkcie členky rady fondu. Potom by sa dôkazné bremeno presunulo na navrhovateľa, ktorý by musel preukázať skutočnosti, ktoré by existenciu práva odporkyne na zaplatenie odmeny vylučovali.

Súd dospel k záveru, že predmet činností, ktorý bol obsahom (absolútne neplatných) dohôd o vykonaní práce spadal do zákonom a štatútom vymedzeného rámca úloh člena rady fondu. Z uvedeného dôvodu je nepochybné, že odporkyňa si ich výkonom len plnila svoju funkciu, ktorá bola funkciou čestnou, a teda bezodplatnou. Keďže si výkonom týchto činností odporkyňa len plnila svoju funkciu člena rady fondu, za výkon ktorej nemohla poberať odmenu, nemohla prijať ani finančné prostriedky, ktoré jej boli vyplatené v rokoch 2010 až 2011. Keďže tieto finančné prostriedky vo výške 8 827,15 eur predstavujú v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka majetkový prospech odporkyne získaný plnením z neplatného právneho úkonu, súd rozhodol, že tieto finančné prostriedky ako bezdôvodné obohatenie musí odporkyňa navrhovateľovi v celom rozsahu vrátiť a zaviazal ju na zaplatenie návrhom uplatnenej istiny 8.827,15 eur.

Zároveň súd zaviazol odporkyňu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania, ktorých výšku súd vyčíslil v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Navrhovateľ vyzval odporkyňu listom zo dňa 04.12.2012 na vrátenie finančných prostriedkov do troch dní odo dňa doručenia výzvy. Odporkyňa výzvu prevzala dňa 10.12.2012, teda bola povinná vrátiť finančné prostriedky najneskôr dňa 13.12.2012 a do omeškania sa dostala deň nasledujúci po dni určenom na vrátenie finančných prostriedkov, t.j. dňom 14.12.2012. Vzhľadom na uvedené, súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 8.827,15 € od 14.12.2012 do zaplatenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu iných trov konania v sume 1.059,- eur, ktoré predstavujú navrhovateľom zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 529,50 eur a súdny poplatok za odvolanie v sume 529,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vrátane režijného paušálu a dane z pridanej hodnoty v sume 4.715,82 eur.

Trovy právneho zastúpenia súd vyčíslil podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 253,94 €. Zároveň súd zvýšil v súlade s ustanovením § 18, ods. 3 vyhlášky tarifnú odmenu a režijný paušál o daň z pridanej hodnoty vo výške 20%.

Súd priznal právnemu zástupcovi odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 4.715,82 eur za nasledujúce úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 20.12.2012 - 253,94 € + režijný paušál 7,63 € + 20 % DPH 52,31 €, spolu 313,88 €;
2. písomné podanie na súd vo veci samej - žaloba zo dňa 21.12.2012 - 253,94 € + režijný paušál 7,63 € + 20 % DPH 52,31 €, spolu 313,88 €;
3. písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k odporu zo dňa 18.04.20013 - 253,94 € + režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH 52,35 €, spolu 314,10 €;

4. účasť na pojednávaní dňa 14.06.2013 - 253,94 € + režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH 52,35 €, spolu 314,10 €;
5. účasť na pojednávaní dňa 23.10.2013 - 253,94 € + režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH 52,35 €, spolu 314,10 €;
6. písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 27.11.2013 - 253,94 € + režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH 52,35 €, spolu 314,10 €;
7. účasť na pojednávaní dňa 06.12.2013 - 253,94 € + režijný paušál 7,81 € + 20 % DPH 52,35 €, spolu 314,10 €;
8. písomné podanie na súd - odvolanie zo dňa 18.02.2014 - 253,94 € + režijný paušál 8,04 € + 20 % DPH 52,40 €, spolu 314,38 €;
9. účasť na pojednávaní dňa 22.10.2014 - 253,94 € + režijný paušál 8,04 € + 20 % DPH 52,40 €, spolu 314,38 €;
10. písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 09.01.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €;
11. písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 15.01.2015 k podaniu odporukyne zo dňa 08.01.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €;
12. účasť na pojednávaní dňa 29.04.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €;
13. účasť na pojednávaní dňa 17.06.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €;
14. písomné podanie na súd - záverečné vyjadrenie zo dňa 13.07.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €;
15. účasť na pojednávaní dňa 23.09.2015 - 253,94 € + režijný paušál 8,39 € + 20 % DPH 52,47 €, spolu 314,80 €.

Súd nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za nasledujúce úkony právnej služby:

- úkon uvedený pod bodom 3. - oznámenie zo dňa 20.03.2013 (1/2 úkon) - nakoľko právny zástupca navrhovateľa oznámil súdu skutočnosť, ktorá vyplývala priamo zo zákona, teda že podľa § 23 ods. 1 zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania sa Študentský pôžičkový fond zrušil a podľa § 23 ods. 2 zákona sa právnym nástupcom od 01.01.2013 stal Fond na podporu vzdelávania. Teda právny zástupca len súdu oznámil skutočnosť, ktorá vyplýva priamo zo zákona (ktorý súd pozná) a na jej oznámenie nebol ani vyzvaný a súd toto oznámenie nepovažoval za úkon vo veci samej, za ktorý by patrila advokátovi odmena;
- úkony uvedené pod bodmi 6. až 9. - vyjadrenie zo dňa 28.06.2013, ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil listinné dôkazy, vyjadrenie zo dňa 17.07.2013, ktorým sa právny zástupca vyjadril k námietke premlčania, hoci toto vyjadrenie mohol urobiť už priamo na pojednávaní konanom dňa 14.06.2013, vyjadrenie zo dňa 22.08.2013 ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil do spisu listinné dôkazy, vyjadrenie zo dňa 21.10.2013, ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil do spisu rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok a v tomto podaní len citoval časti z predloženého rozsudku - na podanie týchto vyjadrení nebol právny zástupca vyzvaný zo strany súdu a tieto podanie neobsahujú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre rozhodnutie súdu vo veci samej;
- úkon uvedený pod bodom 14. - vyjadrenie navrhovateľa v odvolacom konaní zo dňa 30.06.2014, ktoré bolo vyhotovené a doručené po tom, ako Krajský súd uznesením zo dňa 19.06.2014 vo veci rozhodol uznesením, pričom na toto podanie nebol navrhovateľ súdom vyzvaný a toto podanie neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, ktoré by navrhovateľ neuvádzal v odvolaní a predchádzajúcich písomných podaniach založených v spise;
- úkon uvedený pod bodom č. 19. - nahliadnutie do spisu, uvedený úkon nie je úkonom právnej služby v občianskom konaní v zmysle § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za ktorý by advokátovi patrila odmena;
- úkon uvedený pod bodom 20. - vyjadrenie a doloženie rozhodnutia zo dňa 26.01.2015 - uvedeným podaním právny zástupca doložil do spisu rozhodnutie Krajského súdu v Trnave;
- úkon uvedený pod bodom 21. - vyjadrenie zo dňa 30.03.2015, ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil do spisu listinné dôkazy - čestné vyhlásenia p. B. a p. Y.;
- úkon uvedený pod bodom 23. - vyjadrenie zo dňa 04.05.2015, ktorým právny zástupca navrhol vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, pričom ich výsluch navrhoval tak vo svojich predchádzajúcich písomných podaniach ako aj na pojednávaní (a ktorých uložil súdu povinnosť vypočuť vo svojom rozhodnutí priamo Krajský súd v Bratislave);

- úkon uvedený pod bodom 24. - vyjadrenie k výpovedi svedkov zo dňa 14.05.2015, ktorým právny zástupca navrhovateľa len zrekapituloval priebeh pojednávania konaného dňa 29.04.2015, pričom podanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti týkajúce sa veci samej;
- úkon uvedený pod bodom 25. a 28. - vyjadrenie a doloženie rozhodnutí (U.G. a B.), ktorými právny zástupca navrhovateľov doložil súdu do spisu rozhodnutia iných súdov v obdobných sporoch.

Všetky uvedené právne úkony - vyjadrenia, za ktoré súd právnomu zástupcovi nepriznal odmenu, neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by boli podstatné pre rozhodnutie súdu vo veci samej, ide len o zhrnutie predchádzajúcich vyjadrení, doloženie listinných dôkazov a citácie rozhodnutí iných súdov v obdobných právnych veciach a ich doloženie, a preto priznanie odmeny za takéto úkony nie je možné považovať za účelne vynaložené náklady potrebné na uplatnenie či bránenie práv navrhovateľa, za ktoré by advokátovi patrila odmena. Ak totiž súd rozhoduje o trovách konania (o ich náhrade) podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. (no i podľa iných ustanovení), nemôže si vystačiť iba so zistením, že účastníkovi trovy vznikli, no musí skúmať aj to, či ide o trovy vynaložené účelne a ani náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať bez skúmania účelnosti ich vynaloženia.

V tejto súvislosti súd záverom uvádza, že nemôže byť na ťarchu druhému účastníkov konania, ak právny zástupca protistrany doručuje súdu opakovane (28.06.2013, 17.07.2013, 22.08.2013) svoje písomné vyjadrenia v podobe viacerých podaní (pričom tieto by mohli byť súčasťou jedného podania) a podáva neustále písomné vyjadrenia, na ktoré nebol súdom vyzvaný a ktorých obsah napokon mohol predniesť aj priamo na pojednávaniach do zápisnice (napríklad vyjadrenie sa k svedeckým výpovediam, vyjadrenie sa k námietke premlčania).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.